

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in volja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, korčake ulice, hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

Z novim letom prične „Slov. Gospodar“ svoj 22. tečaj, prosimo torej dosedanje p. n. naslovom prijatelje in naročnike „Slov. Gosp.“, naj nam ostanejo še za naprej zvesti ter obnovijo svojo naročbo o pravem času. Komur je mogoče, naj ga priporoča tudi svojim prijateljem v naročbo. Tako cenó in s tacim obilnim blagom ne izhaja noben sloveask, a težko, če še kje kateri nemšk časnik.

„Slov. Gospodar“ izide vsak četrtek na celi poli, dvakrat v mesecu prinese po pol pole priloge, cerkvene ali gospodarske, vmes pa še tudi prilogo inseratov. V očigled tega je njegova cena celo mala in je mogoča samo, če ima „kat. tiskovno društvo“ obilo udov, kateri doplačajo, kar jej primanjka.

List stane za celo leto **3 gl.**, za pol leta **1 gl. 60 kr.**, za četrť leta pa **80 kr.** Naročnina pošlje se najleže po poštnih nakaznicah in vzprejema jo upravnistvo „Slov. Gospodarja“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Kdor je bil dosehmal že naročnik „Slov. Gospodarja“, olajša močno upravnistvu delo, če prilepí staro adreso na nakaznico ali pa pripiše vsaj številko, ki stoji na desni strani njegove adrese, svojemu imenu, kedar obnavlja naročbo.

Upravnistvo „Slov. Gospodarja“.

Otroci, mali in veliki.

Blizu smo božiču in ni poštene slov. hiše, da se ne pripravlja za-nj, kar največ more. Božič pa vam je tudi praznik, ljubeznjiv po tem, česar nas spominja, pa tudi po tem, kakor ga krščansko ljudstvo obhaja. Kdo bi ga tedaj ne obhajal rad leto na leto z njim, z dobrim kršč. ljudstvom?

Žal, da se zdaj krči število dobrih krstjanov, tacih, čijih ne stoji samo ime v krstnih bukvah, ampak je tudi življenje krščansko; zato pa gredó tudi sv. dnevi mimo njih, ne da vedó oni za njih pravo veselje. Če je veliko,

držé se navade, kakoršnja živi v njih družini, vse drugo, pravo kršč. veselje pa jim ostane prikrito ali okusijo samo lupino, jedro sv. dnevov vrgó pa od sebe, češ, da ni za-nje.

Isto godi se v vsem našem življenju, kolikor se ga prikaže očitno, na vrh javnosti. Spominja še nas, tako iz délje, na krščanstvo, ali krščansko že z davna ni več naše javno življenje. To kaže se posebno pri otrokih, pri njih vzreji, kakor je sedaj v navadi. Sv. cerkev sme še blizu a nima, če gre za pravo, več pravice do vzreje otrok. Ona je v čisto drugih rokah, tudi učitelji ne smejo, kakor bi radi, ampak drž. postava je to, kar odločuje na tanko, kaj in kako se vzredé otroci.

Nasledki tega so sedaj že očitni. Nagajivi, poredni so bili otroci vselej. Kopriva ne more zakriti svoje narave in tudi petelin jo pokaže, praskaje na dvorišču, toda taki otroci kedaj vendar-le niso bili, kakor so naše dni, izlasti v mestih. Čez nje tožimo vsi, učitelji ne manj, kakor drugi prebivalci. Zato mora biti poseben uzrok in kdor pozna razmere, ne sme ga iskati pri učiteljih, in še tudi sploh pri šoli ne. Le-ta je še vedno učilnica, t. j. otroci se v njej učé vseh mogočih reči, gotovo pa ne porednosti.

Uzrok tiči vse kje drugje. Krivnja se zvrča sicer rada na stariše ali mi smo te vere, da ne tiči tudi pri stariših uzrok zato, ampak recimo na ravnost: v duhu, ki drži sedanji svet v svojih pestéh — v liberalizmu. Le-ta zna, da stoji na prstenih nogah, zato pa podere vse, kar se mu ne vklanja, ter grdí vsak stan in vsako naredbo, ki ni po njegovem ukusu.

Kaj pa je potlej čuda, če se loti sploh tudi ljudi prej ali slej enak duh, duh razdóranja? Ako ni ljudem, ki so na vrhu, ki imajo besedo v javnem življenju, nič več sveto, nič več dobro, razven njih lastne volje, to je potlej le naravna posledica, da si svojé tudi drugi ljudje enake pravice ter se ne držé nič več na voljo teh, ki so na vrhu, liberalne gospóde. Če tedaj velja za to, da hodi brez uzde, to je,